

Богданово Пресе

БЕОГРАД, СУБОТА, 26 ДЕЦЕМБРА 1942

БРОЈ 57 — ГОД. II.

РУКОПИСИ СЕ ПВИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

Уредништво и Администрација
Београд, Косовска 39/III

ПРИМЕРАК 3.— ДИНАРА

Претплату прима „Преса“ за про-
дају новина и часописа, Београд,
Влајковићева 8.Претплата, тромесечно 36.— дин.,
полугодишње 72.—, годишње 144
динара.

АМЕРИЧКЕ ШТАМПАРСКЕ ГРЕШКЕ

Вашингтон, децембра. — Пово-
дом годишњице рата са Јапаном
у целој Америци наређено је, да
се повуку све брошуре и књиге
у којима је певана славопојка а-
меричкој флоти са лирским пе-
смама »Јапан ћемо тући за пе-
десет дана«.

Када су неки радознали нови-
нари питали у Белој Кући за раз-
лог овој наредби, Рузвелт им је
брзо одговорио:

— То је била, господо, штам-
парска грешка. Бар ви, новинари,
то најбоље разумете!

ИВЕР ОТИШАО ДАЉЕ ОД КЛАДЕ

Лондон, децембра. — На
последњој седници Доњег
дома, лорд Емери одрекао
се свога сина Џона Емери-а,
који се не слаже са Черчи-
ловом владом, па ни са сво-
јим рођеним оцем. Лорд Е-
мери је љутито узвикнуо:

— Шта ће ми син, који
мисли својом главом!

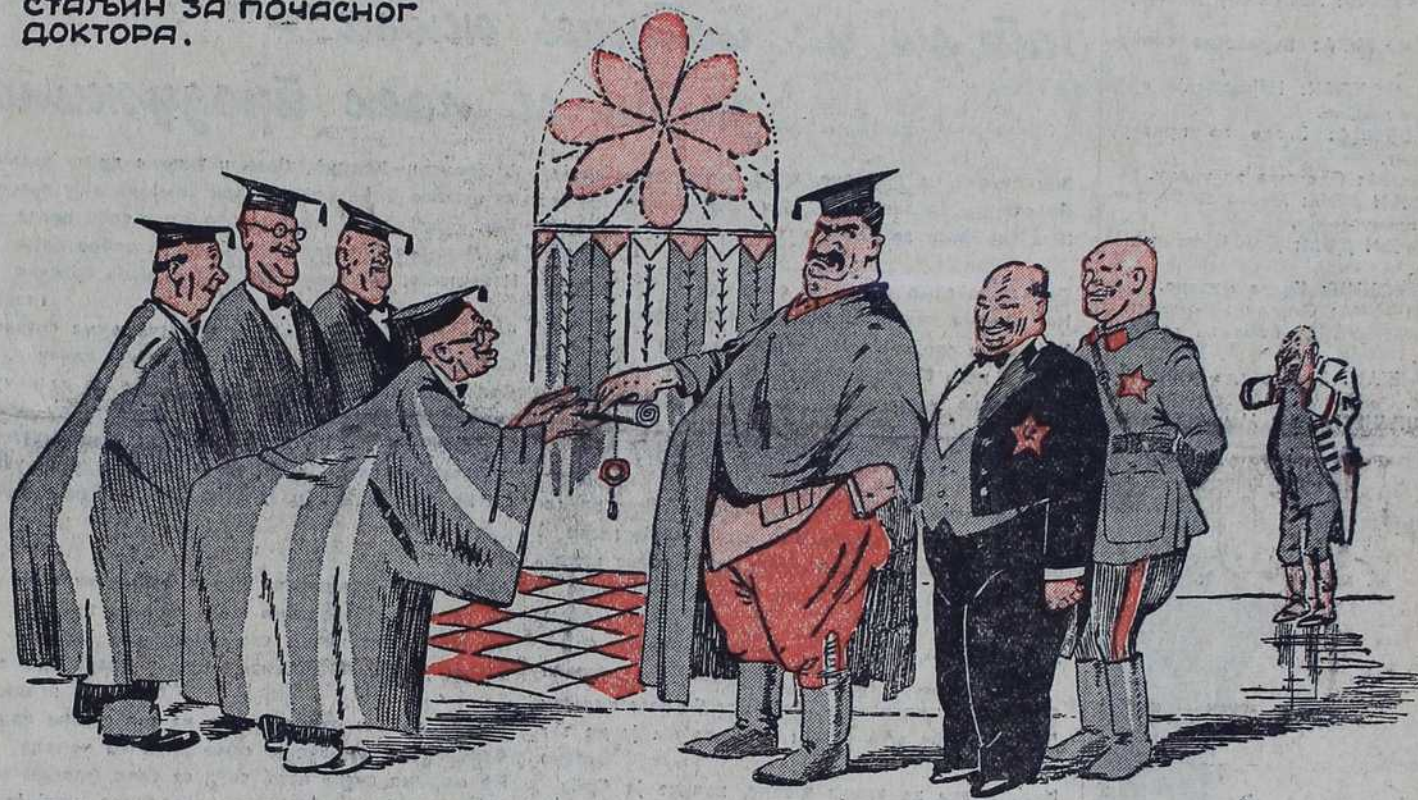
НАЈБОЉА ПИЋА

Лондон, децембра. — У лон-
донској штампи објављена је но-
вогодишња посланица бискупа од
Јорка, у којој се упозорава на
претерану употребу вискија, од
чега долазе ружичасти снови и
гадан мамурлук.

Као најбоље он препоручује у-
потребу одличног пића, које фа-
брикује енглески генералштаб
под марком: »Денкерк-Дијеп«, и
остала опробана пића, која су
горка, али не опијају.

СТАЉИН ЈЕ ПОСТАО ДОКТОР

„ТАЈМС“ НА ПОСЛЕД-
ЊОЈ СЕДНИЦИ УНИВЕР-
ЗИТЕТСКОГ САВЕТА У ОК-
СФОРДУ ИЗАБРАН ЈЕ
СТАЉИН ЗА ПОЧАСНОГ
ДОКТОРА.

СТАЉИН МАЈСКОМ: — Шта ће ми ово! Јесам ли ја тебе за то овде поставио!

МЕСТО КАПЉИЦА

Калкута, децембра. — Генерал
Вавел је добио наредбу из Лон-
дона да тешком болеснику из
Чунг-Кинга да инјекцију. Зато се
Вавел труди да из извора Брами-
путре направи неку водичу која

ће се под фирмом »бирманских
капљица« давати Кинезима, сваки
месец дана по капљицу.

Изгледа да је овај лек потпуно
неефикасан јер је болеснику све
горе.

ХОЋЕШ, НЕЋЕШ, МОРАШ..

Оран, децембра. — Генерал
Жиро позван је од стране Ајзен-
хауера да игра на жици, заједно
са Дарланом. Жиро се на овај по-
зив много увредио и прекинуо

везе са Американцима, надајући
се да ће жица пући.

Генерал Ајзенхауер је на овај
протест затегао жицу још више и
рачуна са сигурношћу да Жиро
мора на њој заиграти.

ЗАБУНА

— До ђавола, ја сам мислио, да овај кључ
пасује и да може отворити сва врата.

ЗБОГ БИЛАНСА

Каиро, децембра. — Напо-
ри ђенерала Александера у
Африци имају за циљ да
смањи огроман дефицит за
1943 годину, пошто се сад
мора да закључују годишњи
рачуни и прави биланс.

ПРОГУТАЛИ КНЕДЛУ

Алжир, децембра. — Иа-
ко су грмели против Дарла-
на, Енглези су морали, на
захтев свога госе Рузвелта,
да га приме. До душе то
није ишло баш тако лако.
Кнедла је била велика и о-
пора па су морали добро
да је залију цином и виски-
јем па је некако прогуташе.

ПРОТЕСТ »ДОВОЛЈАЦА«

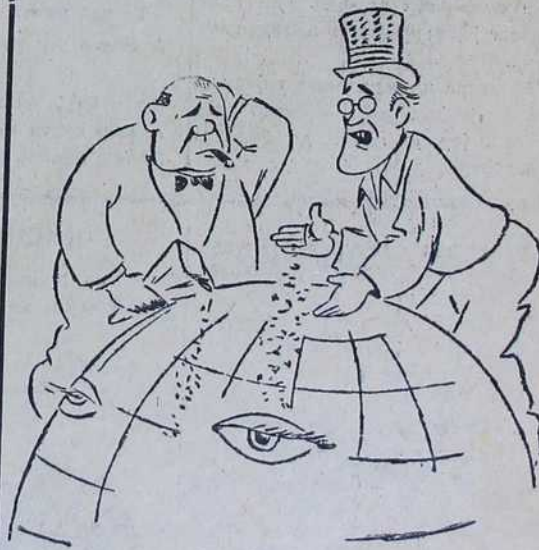
Алжир, децембра. — Добро-
вољци из Синг-Синга и других ка-
знених завода Уније упутили су
протест ђенералу Ајзенхауеру,
који гласи:

— Нас су позвали у афричку
експедицију да се усавршимо у
пуцању на Арапе и Бербере а
сада видимо да се овде ратује и
гине. Нисмо се тако погодили.

НОВА ТУМАЧЕЊА

Фес, децембра. — У знак вели-
ке ослободилачке акције, Амери-
канци су ставили »под заштиту«
многе угледне личности. Да би
заштитници били сигурнији, на
прозорима су стављене решетке
и на вратима катанци.

Ово је урађено у духу »Атлант-
ске повељек«, према којој сваки
народ има право на слободу —
ако сецује на америчку карту.

— Гадан свет! Толико му праха бацамо у очи
па ипак све види.

Метеоролошки извештај

Европа: Антициклон на Атлантику и у низији Волге. На континенту врло лепо и тихо време. У Каналу кошава, а на Средоземном мору буре и грмљавина. У источној Европи време променљиво, са мразом и клизавицом у области Волге. На Кавказу слана и иње.

Азија: Дувају монсуни у правцу Кине и Индије, који носе град и кишу. У западној Кини промаја, у Индији и даље траје магла и влага.

Африка: Облачно и ветровито. У Тунису дува самум који носи пустињски песак у правцу Американаца. Поред обале жестоке буре са грмљавином.

Америка: Захлађење. Барометар пада и даље. Магла у Волстриту, олује на Атлантику. У регрутацији «гиганчићи» и иње. Мраз је зазедрио Мексикански залив и Мисисипи. Очекује се вејавица разочарења.

Аустралија: Умерен ветар са северо-запада. На морима магла. Јужно море узбуркано, на острвима јаке кише са грмљавином. Температура ниска и све чешћи су ноћни мразеви.

ТАЈМС: «САМОВОЉНО ПРЕУЗИМАЊЕ ФУНКЦИЈА ШЕФА ДРЖАВЕ ОД СТРАНЕ АДМИРАЛА ДАРЛАНА МОГЛО БИ ИМАТИ НЕЗГОДНИХ ПОСЛЕДИЦА И ЗА ВОЈНУ СИТУАЦИЈУ У СЕВЕРНОЈ АФРИЦИ.»

БОРБА ПЕТЛОВА

Кад се петлови свађају — кока не носи јаја

Берзански извештај

Алжир и Тунис. — На овдашњим берзама су тешко настрадали амерички и енглески шпекуланти. Поред осталог и њихова гвоздена роба се овде показала као слаба, тако да им акције неповратно падају.

Средоземље, Атлантик и Пацифик. — Осовинске подморнице редовно задовољавају своју потребу за енглосаксонским бродовима. Подморничка служба је врло експедитивна, тако да је главни купац морско дно, врло задовољан. Тенденција бродова стално расте — од дна навише.

Вашингтон. — Тражња за бродовима стабилна.

Јужноамеричким државама је излиферована нова количина бофл-обећања која ипак немају покрића, али су одлична роба за лаковерне и наивне.

Пацифичка острва. — Извоз јужног воћа је обустављен, али зато из Јапана стижу свакодневне нове количине воћа које пада на облака.

Хавајске лепотице су одбациле хавајске гитаре, пошто им је скочила цена као одличној роби за моралне легије.

ЕНЦИКЛОПЕДИЈА АМЕРИКАНА

ХАЈ-ПАЈФ: Лези лебу да те једем.

ОФАНЗИВА: Берзанска спекулација.

ФАИФЛОК: Најзгодније време за лагање.

СЛОБОДА: Згода за превару наивних.

ФЛОТА: Сретства за уцену.

ДОЊИ ДОМ: Место за берзанске спекулације.

ГОРЊИ ДОМ: Дом богатих старца.

КОЛОНИЈЕ: Крава музара.

АМЕРИКА: Опасан конкурент.

ФРАНЦУСКА: Роба за распродају.

БАЛКАН: Земља где расту будале.

БОЉШЕВИЗАМ: Машнице за ватру.

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД
Зайели из њених жила — да би се лаж продужила

Зли духови из Лондона, кроз радио душе трују На образе правих Срба, они сваког дана пљују Шта их брига за невоље, због њих које трпе

Они раде само оно што се њима добро плаћа Као фирма служи њима она наша шака јада Којима је све свеједио, само нека пара пада Горе него Панта бабу, уредише они земљу Да масоне задовоље и додворе себе Кремљу Мало им је што истече крв толка из нашег тела У гроб хоће да нас сместе, да крунишу своја

А када се њима гине, нек до фронта излет праве Ал' они то и не мисле, већ чувају своје главе Беснати им није тешко: пуна торба, пуна гуша А што народ после страда, не брине предана

Да на народ мислили су, никад не би доведе дошли Седели би мирно кући, без овог би рата прошли Дал ће Срба што остати — мало им је до тог стало Нит', мисле на тужне цифре, колико је Срба

Нек убија Србин Срба, нека влада братска пизма Интерес је то Лондона и прави циљ болшевиизма А за Србе и Србију, последња је њима брига Главно да је њима добро, главно њима да је

Кроз радио фарисеји, упорно нам шаљу гласе: »Свађајте се и гините — то ће само да вас спасе! И кад српска крв истече, са златом ће да се

То нас лично уверава лорд обесни сер Емери А колко му ријеч вреди, његов син као доказ служи Од куће је утекао, неће с оцем да се дружи А која су то имена, у невољу што нас тента Пепић, Вилдер и Крљевић — то је ова булумента

А Харисон, Калмић, Леви и типови други ниски На вешала Србе воде — док комотно пију виски Док Европа цела ради, свако само себе гледа Из Лондона ови веле »за Србе је добра беда И уколико, због глупости, падне више српских

Треба Срба да нестане, да порасте њима слава» Свирапо се с нама шале и у иронији кличу Српска глава, као купус, после боље ће да ничу Зато Србо, сваке феле, не силај на ватру уље И не слушај шта те лажу и на зло наводе хуље Ори земљу, гледај себе, то те само мудрост учи Па ће бити више Срба, мање злобе, мање тучи.

Англосакси, болшевици сад о офанзивни лажу Па са ситним успесима желе очи да замажу Европа је као челик, све нападе она сломи Страшну авет болшевиизма баш у право време Узалуд се још отима, отров на све стране врца Судбина јој одређена, само цабе се копрца По морима свуда исто, свуд се топли флота њина Претстава је близу краја, последњег, крај је

Узалуд су само лажи и преваре већег стила Петроши се њина снага, истопа се њина сила Сва средишта индустрије широм Енглеске се Све програме и прогнозе неуморно, »штуне»

То је стварност и истина, то Европа види јасно Против лажи и обмана протести се чују гласно И ускоро биће вести, да се лажи све развеју Јер на блефу и обмани Англосакси душу греју Уколико време тече, тим су њине шансе тање Без довоза нафте, гуме, очајно је њино стање Да ублаже ову муку упорно се сада труде Да постигну неки успех, да им мало лакше буде Па на свима фронтима главом кроз зид они Ал скупљају тужно уста — кисело је ово воће,

— Јесте ли видели наш конвој да пролази!
— Јесам, то сам ја.

ВЕЛИКА СРЕЋА

На енглеском тлу дошло је до крваве туче између белих и црних америчких војника. Том приликом један црнац је избоден ножем.

Енглеска штампа пише заједљиво, да је још добро прошао овеј црнац, јер је могао да буде и линчован.

Нокс на дан морнарице

— У првој години нашег испита, има и неверника, али је право чудо, што их нема још и више...

— Да овај не мисли на нас.

Цими добошар

Седео је момак Цими С својом драгом на обали. Гледајући Темзу реку, Обоје су тад плакали...

„Збогом драги! рече она „Прими целов као дар! Ти неш сада, пушку носиш! Носиш кожу на пазар.

Осмехну се ведро Цими: „Немогућна то је ствар! Пушку носиш ја не могу, Јер сам, душо, добошар!“

Три Индуса

(балада)

У по бурне црне ноћи Стари Џон Бул из сна скочи... И с ужасом тад на лицу Он се спусти у тамницу... У тамници, ледној страви Где се легу страшне змије Онде леже три костура Мученика из Индије. Или леже ил' се Булу само тако

Проговара Индус први: »Ти нам, Буле, попи крви! Ал' ти власт бит' неће дуга... Ја ти нећу бити слуга!»

Проговара Индус други: »Чуј ме варалице стара, Што си мојих накрао се пара, Дани твоји неће бити дуги!» Проговара Индус трећи: »Теби, Буле, ја ћу рећи: Нек те ништа то не чуди Што Индији зора руди...»

У постели кад се нађе, Заплака се Џон Бул стари: »Мили Боже, шта ме снађе! Зашто удес бољи није! ...Страшне вести за ме стижу Из далеке те Индије...»

ОДБРАНА ГАНГСТЕРА

— Али, господине судија, због ове маленкости не можете осудити овог најпознатијег политичког саветника Претседника. Он је први дао идеју, како ћемо доћи једини до Мадагаскара.

Преглед СТРАШНЕ

Према једној вести »Ивнинг Стандард» треба у будуће да се уједначе британска и североамеричка инострана пропаганда тако, да се вести из Лондона цензуришу у Вашингтону, како не би изгледале противне једна другој.

Американци су познати као практични у трговини, а сада ете постадоше практични и према јим савезницима.

ПОГРЕШНА РАЧУНИЦА

Амерички министар морнарице Нокс дао је изјаву у »Њујорк-Санк»-у да се опасност од подморница опет повећала у западном Атлантику, после мале пауза.

Америчка штампа сада лупа главу, како то може да се догоди, када су мислили да подморничка опасност прелази. Без сумње рачуница им била погрешна.

НЕДЕЉА, 20 децембар

Сабајле ме пробуди телефон.
— Ало, где си ти јуче? — грмну кроз жицу бас мога пријатеља Јове.

— Па читам у новинама да си на путу па зато не славиш — браним се ја онако сањив.

— Море јок! Него је сад у моди да се то тако напише. Зар бре ја нисам путовао ви летос, па ћу зими да се лупам по путу. Дођи да поседимо и гуднемо по коју.

Чим сам спустио слушалицу одмах се реших да не идем. Шта му је била потреба да даје оглас. Богат човек, задовољан, ништа му се није десило, само је још зарадио, па и он потрчао да даје оглас да не слави.

ПОНЕДЕЉАК, 21 децембар

Легнем данас после ручка али ме пробуди велика граја и ларма у авлији. Дигнем се да видим шта је. Моје комшике госпа Каја и госпа Боба држе сад живицу. Један мали сандук претставља кавез. Госпа Боба има две кокошке а госпа Каја три. Постигле оне неки споразум у погледу исхране и све су предвиделе осим могућности да нека кокошка снесе јаје. Међутим, догодило се и то чудо и госпа Каја, пошто има три кокошке, узме јаје из кавеза и однесе у свој стан. Е, због тога јајета направи се право Косово и да се вије умешао Мита благајник, њих две хтедохе да изгину. Ипак је публика могла да буде задовољна. Пали су врло сочни изрази, осим тога смо сазнали да се „доктор Ранко опаметио па ве гледа више олићалу мачку као што је госпа Боба. Исто тако смо сазнали да је госпа Каја штрикала џемпер Стеви, дрвару.

Да ли је овај разговор у авлији завршен или ће наставак бити у суду, видећемо.

УТОРАК, 22 децембар

У моме сусеству живе неки старци. Брачни пар. Он, неки мали пензионер има 78 година а она, његова жена, — 68. Син им заробљен и они своје последње дане проводе тихо и скромно. Ових дана им изашао бон за дрва. Старац кренуо пре зоре чак испод града код Небојшине куле (а станује на Чубури) и у подне се једва вратио. Дрвар је нешто замерио бону па је стари ишао у Централу да исправи. Идућег дана је опет ишао узалуд на дрвару јер тога дана су „давали дрво“ онима који имају бројеве. Трећи дан је ишао да узме број и вратио се болестан кући. А када је четвртог дана требао да добије дрва он је остао болестан, у постељи. Баба је одузета а ја, који сам место њега ишао на дрвару нисам бис понео њихову књижицу.

Зар се то не зове малер.

СРЕДА, 23 децембар

Уђем у једну кафану у центру да се огрејем и попијем нешто. Много света и ја добијем сто близу самог келнераја. Тако сам имао прилике да чујем како газда од кафане грди келнера.

— Ти знаш Ђосо, шта сам вам свима казао кад сте ступили код мене...

од НЕДЕЉЕ до НЕДЕЉЕ

— Знам! — уљкаво одговара келнер. Рекли сте да никад не смемо да се објашњавамо сас гости због зашто они увек имају право...

— Тако је! — одобрава газда. И шта сам још казао.

— Иако те гост опцује и увреди имаш да прогуташ...“ изговара келнер као папагај.

Па кад је тако, зашто си се онда објашњавао са оним господином. Шта је он то урадио или казао?

— Па... знате газда, он каже: Газда ове кафане је ординарно љубре...

— Требао си мене да зовеш да му ја покажем! — врсну газда.

— Па ви сте рекли да гост увек има право, па нисам хтео да се с њега споречкам него сам му тражио да плати још једно пиво...

ЧЕТРТАК, 24 децембар

Зазвони данас око подне звонко код мене и ја изађем да отворим. Уђе један старији човек, рђаво обучен, јадан и жалостан.

— Дobar дан! — одговорим ја и хладно питам: Шта желите господине?

— Зар ме не познајеш. Ја сам твој друг из основне школе Петра. Дошао сам да ми позајмиш једно 2000 динара да се поткрпим за празник.

Одмах сам га познао, али куд од жене смем нешто да учиним за некога пријатеља или мога сродника. То право уживају само њени сродници. Зато му брзо дам знак очима, па равнодушно одговорим:

— Ја вас господине не познајем. А мој друг из основне школе нисте, пошто ниједан мој друг није био ћелав.

Када он оде, жена ме нападне. — Е, јеси замлата. Како си могао да кажеш такву глупост...

— Би, шта би! — велим ја, па изађем тобож у бакалницу и дам Пери две хиљаде динара а за

јену ћу већ спремити неки изговор када ме пита где су ми паре.

ПЕТАК, 25 децембар

Одем на рођендан моје сестричине. Она већ девојка, матуранткиња па пуна соба њених другарица. Подигле галаму, неки младићи пуше па пуна соба дима. Угураше и мене у један ђошак и посадише у фотељу.

Ја почео да држим предавање о данашњој омладини и о томе како она није свесна времена у коме живимо, како није озбиљна и довољно вредна а они се сви искидаше од смеха.

Испочетка не обратих пажњу на ово, али ме касније поче нервирати. Најзад дрекнем:

— Није вас срамота! Церите се будале у присуству старог човека. Ја не видим ту ништа смешно...

— Та не можеш ујка ни да видиш, јер од кад си дошао седиш на своме шеширу...“ — одговори ми сестричина.

Ја се љутито дигох и одмах одох кући, али се већ успут сетих да деца нису крива већ моја расејаност.

СУБОТА, 26 децембар

Стојим у „тројци“, као у менгелама па не могу ни да макнем. Поред мене две даме живо разговарају. Од „Академије“ до Сењака прегресеше бар тријест особа, али онако својски. Одједном, једна упита:

— Лепа ти та лисица? Када си је узела?

— То ми је поклон од Ђоке за рођендан — одговара упитана.

— Ала се очувала! — вели проа задивљено.

— Па то је било лане — каже упитана увређено.

— Па баш зато се и чудим што је било лане — одговара прва иронично.

— Е, баш си Мицо зловна! — каже она са лисицама и заћуте увређено.

ји пинг-понг првенство. То није право да у једној асталској дисциплини плави не буду први или су, можда, изашли из форме за стоне спортове.

САМО НИЗБРДО

Познати ковбојски тркач, Нокс, неће ове зиме учествовати на јавним утакмицама, пошто је он навикао на низбрдицу а сада нема таквих терена.

НА ТРАНСФЕР ЛИСТИ

Стафорд Крипс, стари енглески професионалац, шкартиран је из свога клуба као неупотребљив и сада се налази на трансфер листи, али ће тешко наћи запослење пошто се нико не граби за њега јер је потпуно ван форме.

СПОРТСКИ ЕПИГРАМ

Фаворити често губе
Као жртве судбе грубе
На табели квар
Да јачи од слабог стрепи
А слабијег срећа крепи
— То је спорта чар!

Доме БОДЉЕ

СВЕЧАРИМА
Због колача и због свеће
И обичај да се чува
Издали сте паре веће
Кроз буђелар ветар дува
Главна да се не обрука
А код куће нека кука

МОДИ
Некад се у тебе клело
Варош па чак и село
Твој пут све у пропаст води
Ал' сада те снашла беда
Нико више те не гледа
Јер ниси у — моди!

ИЗЕЛИЦИ
Зинула ти нека хала
Па ти свака пара мала
Свуда тражиш ђар
Сиротиња нека грца
Јер ти носиш место срца
Само буђелар.

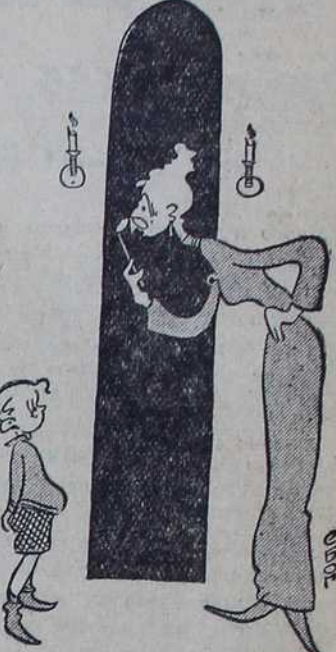
Епиграм

Многбројне офанзиве
Још у машти само живе
Крај последњег чина
»Демократи« и масони
Пуном паду већ су склон:
То вели Истина!

Од некадашње величине
Сада стоје олупине
Истопи се флота
Да ишчезне ова мана
Узели су сад Дарла
Да буде маскота.

До Божића мало има
А још није стигла зима
Не треба нам већ
Нек нас овог пута мако
Стално топло нек остане
Да склонимо пећ.

Посвађа ће се!

— Ако имаш три друга и између четворице треба да поделиш три јабучке, шта ћеш учинити!
— Посвађају се са једним од оне тројице.

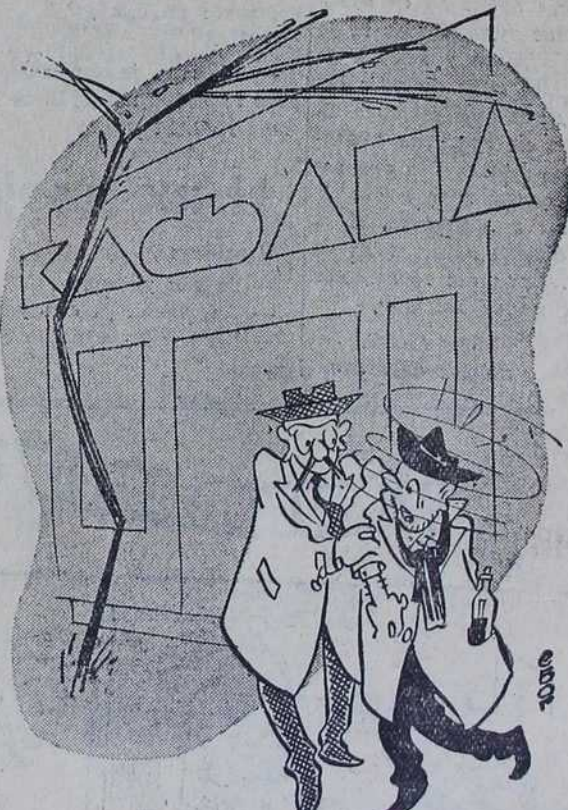
САПОРМЕНА Мица

ЈОЈ, КАКО ТО?
Јој како то, јој зашто то?
Ових дана браћо снашло ме је зло

Због зараде и због соде
И лагер ми цео оде
Ој како то?

Зараду сам хтео већу
Па изгубих моју врећу
Милијонска била казна
Па ми каса сада празна
Јој како то?
Коме данас ада зине
Њему закон коју скине
А на крају коју плату
Утрапе му и лопату
Јој, како то? Јој зашто то?

ОН ЈЕ УДОВАЦ

— Кад останем дуго у кафани, сутрадан сам као премла-ћен. А Ви!
— Не, ја сам удовац.

Сторитске БОДЉЕ

ПИЈЕ РИБЉИ ЗЕЈТИН
Амерички тркач Ајзенкофер одустао је од утакмице у Тунису јер се плаши пораза. За сада је у једној афричкој бањи где пије рибли зезтин да се окрепи.

ДВЕ ПРЕПОНЕ
За водеће београдске клубове постоје свега две озбиљне препоне. Једно је С. К. »Јединство«, а друго »Обилић«. Ако прескоче једну, саплету се на другој. И то је редовно. Зато не би било рђаво да се отклапају, пошто само тако могу скинути урок.

НИЈЕ ПРАВО
У сваком асталском спорту Б. С. К. је годинама водио прву реч, па опет није могао да осво-

НАШИ ЉУДИ И НАШИ КРАЈЕВИ

Баба Тиле

И БОН-ТОН

Много бре овија Кајафе и Драјфуси искају да бидну најфини и најотмени и само измишљају керефеке и измотације. Кад си оде на спијење обукују си једну шкуртељку што гу викају пижама а док се несу залезили, убава ги беше и кошуљка. Татко ва куде њи имеше само по једно сопче и кујну, а с'г ги је мало по два ката и свака соба има по неко сепаратно име. Такој сам и ја муку имаја с моју домакицу која ми душу изеде да напрајим собу за рад, салон за даме, будоар и лабаво. А ја гу викам:

— Шта бре да прајим у собу за рад кад ништа не работим: ће се напраји брука и резилк. За лабаво искам и ја због зашто је то с'г у моду.

— Кој те бре питује дал работиш ил' јок. Понајглатно је да те пускају у више друство и да имаш паре. А кој те бре питује откуд ти паре и што работиш. То неје отмено!

Знаје си жена кисела знање па тој ти је! Проклета Ева. Сваког може да изведе на селамет. Матори мужи с бели мустаћи па ги по нека Геневева изведе на танак лед. Сваки си има по неку фалинку и слабос. Неки воле да гуцне, неки јопет воле сукњу а трећи иска да завири у кеца. Ал овија мазноглаvasti Ироди из више друство имају све три фалинке и пч ги не фали. Кој се побоље и побрго пренемаже тај си ужива највећи углед, због зашто је с'г лажување ушло у моду. А ја сам се родија на турску калдру па си знајем да су пудљиви какој зајци и само ги плашим на унфарбу. Сваки си од тија човеди иска да њему бидне потапан а цел бели свет може си оди у тандарију. Таква му је сезона. Такво му је време да су мужи жене, а жене мужи. Сукња ти је понајпрва персона у наше друство, затој се мора поштује Геневева и да се савију шипке. Ете га Лаза, па Веља, па мнозина други големаша. Сви они вире испод сукњу због зашто је ту убавиња и ладовинка. И ја си нећу биднем изузетак па си ја само одим сас трепетљике и слушам њову команду.

Ваш ГИЛЕ,
монден овдашњи

ВРХУНАЦ РАСЕЈАНОСТИ

КЊИЖАРА

— Да знате, колега, колико ме нервирају ти глупи вицеви о професорској расејаности. Ето, баш сам данас чуо, један виц и било ми је до излетим из коже.

— Молим вас, испричајте га.
— Хм! Заборавио сам га.

Наше прилике @ не прилике

На игранци

Господин се обраћа дами:

— Погледајте, госпођо, оног смешног дебелка! Како је глуп када игра! Мислим да је то Марић.

— Да, одговори дама. А знате ли ко сам ја?

— Немам појма!

— Ја сам госпођа Марић!

— Тако? А да ли ви, госпођо, знате ко сам ја?

— Не.

— Е, тада је све добро! — рече господин и изгуби се у гомилу гостију.

Њих двоје

У вагону:

— Ја сам удовица.

— Ах, тако... ја сам удовац.

— Како је то љубавно с ваше стране.

Професор путује

Воз полази, а на перон сав задихан упада професор и пита дежурног чиновника:

— Забога, зауставите воз, ја морам да се попнем! Уутра су ми ђаци!

— Имате ли карту?

— Имам.

— Који разред?

— Шести разред друго одељење.

Гост у кући

Чиновник: Оппростите, господине шефе, што сам задоцнио. Жена ме је јутрос обрадовала синчићем...

Шеф: Боље да вас је обрадовала будилником.

Чиновник: Па то је скоро виста ствар, господине шефе.

ДОМАЋИНОВЕ МУКЕ

Полази чика Марко од куће а редом га задржавају:

Млађи син: Татице, дај ми банку.

Кћи: Тата, дај ми педесет динара.

Старији син: Оче, молим те, дај ми сто динара.

Чика Марко се у чуду крсти и пита:

— Побогу, шта је вама? Откуда мени толике паре?

Жена: Боже, Марко, ти забрављаш да ти је сутра ројен ден.

Без задоцњења

— Које саобраћајно средство стиже увек на време?

— Железница.

— Није.

— Ауто?

— Није.

— Него шта?

— Меница.

Биомена!

— Ако вечерас будемо имали госте, немојте да носите прстен, ни накит.

— Ја немам ништа од вредности милостива госпођо, али хвала вам на опомену.

Заслужена казна

У биро за млађе улете један узрујани господин, па се још с врата обрати чиновнику на кога је прво наишао:

— Јесте ли ви тај који ми је препоручио нову куварницу?

— Да...

— Одмах да пођете са мном! Ручаћете код мене.

Колунална хроника

УКИНУТ ЛУКСУЗ

Београдским монденима и мојденкама, који су и купатила грејали термичком струјом ускраћено је ово задовољство. Нека пробају мало како изгледа ложити ватру и распаливати угаљ.

ЛУТАРЊИ КОРЗО

Београдске даме које желе да виде све мондене на окупу, нека се прометају око подне београдским улицама па ће видети кицоше и мондене како се, лопатама у руци, раде гимнастику. Уосталом, то је једина могућност да виде своје лафове, »дасет« и бује на неком корисном послу.

ИЗГУБИЛИ ПУБЛИКУ

Београдски омнибуси — шпедитери толико су подигли цене возњи да их публика избегава и они зврје празни. Свет најрадије иде пешаком, јер то је јевтиније и — здравије.

Поштар се упецао

— Шта Ана, ви отказујете?

Пита госпођа Јовановић.

— А зашто то чините?

— Удајем се.

— Тако, а како је дошло до тога?

— Ја се одавно дописујем с једним човеком!

— И за њега се сада удајете?

— Не, за поштара, који ми је доносио писма.

АДАМ

— Реци ми, Војо, знаш ли ти, зашто је Адам загризао јабуку?

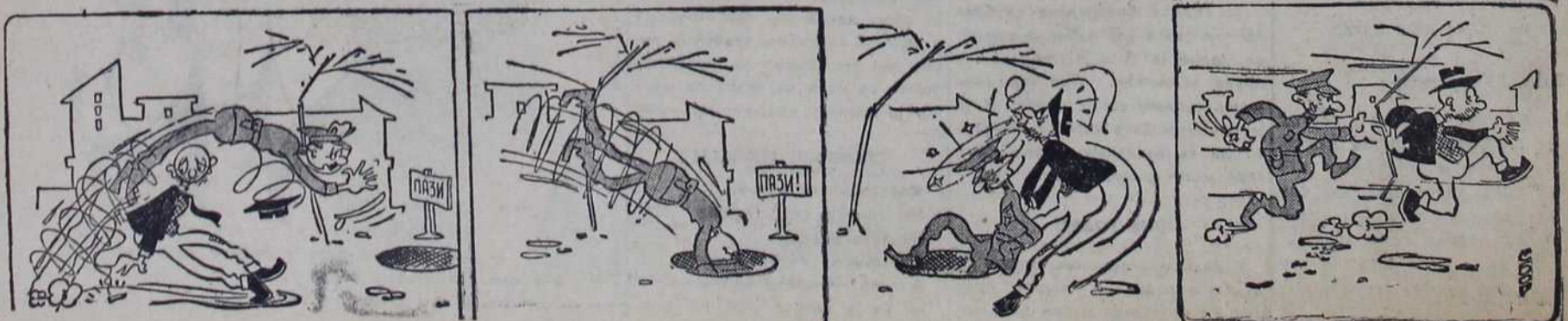
— Па то је бар јасно, зато што није имао нож.

Распоред...

— Данас не иде се на пашу... А издавање млека почеће опет у четвртак.

ЛОПОВ ДАЦ И РЕВНОСНИ ЧАЦА

ШИРЕНА СТРАНА

Заљубљени Јоца

Бодљикава козерија

Сваки народ има по неку врлину и неку фалинку. Ми, на пример, имамо добро срце а дугачак језик. Што на ум, то на друм! Све што лепо учини наше добро срце, поквари дугачак језик. Зато нам се често дешава да мислимо једно, а говоримо друго. Обично се тврди за жене да имају дугу косу и дуг језик, а кратку памет. То је вероватно било некад. Данас се то може комотно применити и на нас мушкарце. И ми носимо дугу косу, негујемо свој дуг језик, а сувише ценимо своју кратку памет.

А језик треба упослити и подмазати а за то је најбоље сретство лаж. Слатка је и глатка, као зејтин, па само клизи.

А Београд је за пакост акустична варош па се и најмањи шапат далеко чује, а камо ли громопуцателна лагарија.

Изгледа да се у свакоме од нас крије по један мали микрофон који је врло осетљив ал само на лажи. Зато ако се једна лаж роди на Калемегдану, она се одмах чује чак на Чубури, па и даље, и то увећана, јер имамо маште. Некад су само жене носиле абреве, за време рата коморије, а данас се утркују и жене и мушкарци у овој работи.

Настала утакмица па дивота једна. Цвета радња а посао се развија, иако на штету. Важно је само да нам језик не буде беспослен. Оговарамо се и критикујемо сви од реда. Нико нам не ваља! Али нико не почиње од себе већ од свога кошњије. То је много лакше и јевтиније, а брата, ако ћемо право, на другоме се све боље и лепше види. Уосталом, то је и модер-

Не памти

— Добар дан, господине Белићу.
— Ја се не зovem Белић, него Жуткић.
— Опростите, ја знам да сте од неке фарбе...

но. Јер и данас се не сме никоме одати признање и ко недај Боже, некога хвали, он је полтрон. А нико није луд да буде кукавица и полтрон већ свако жели да буде јунак. Особито ако то њега лично не кошта. Ако пак случајно други од тога имају штете, шта да му радиш. Таква му је судбина.

Али ово све има и једну добру страну. Сваки од нас је скочио у својим оопственим очима и данас сви људи себе много више цене пошто се вредност људи цени само по речима. А ту смо фахмани. Сваки од нас зна боље да исприча светске догађаје него ли учесници у њима. Што је најлепше сваки у себи мисли да он зна највише а сву своју активност своди на језик и његове функције.

ЦИЛЕ

Због ружа

— Шта! Прекинула си са Мирикем!
— Да. Сувише ми је био скуп. Сваки пут, када смо били заједно, потрошно ми је цео руж.

Препорука

— Ви бисте хтели, младићу, да ступите код мене у службу?.. Хм.. можете ли се похвалити каквим успехом?
— О, да. Двапут сам однео прву награду на конкурс укрштених речи.
— То је све лепо и красно, одобрава шеф, али мени је потребан неко, који би радио у канцеларији.
— Али, господине, узвикује кандидат одушевљено. Па ја сам те укрштене речи решавао баш у канцеларији.

САСТАНАК СА »РИЧАРДОМ ТРЕЊИМ«

За време паузе Шекспировог »Ричарда Трењег« опази аутор свога главног јунака како разговара са једном љупком девојком која је такође суделовала у комаду. Шекспир је био велики љубитељ сукње и зато се неопажен привукао овоме пару.

Ово двоје су баш уговарали састанак.

»Када се заврши комад, дођи до моје гардеробе«, — говорила је она, — »и закуцај! Ја ћу запитати: »Ко је?«, а ти одговори: »Ричард Трењег!« Тако ћу знати да си ти и пустићу те унутра.

Виљем Шекспир се одмах макирао у »Ричарда Трењег« и, док су се глумци на позорници клањали публици, он је стигао до врата поменуте гардеробе. Закуцао је.

»Ко је?«
»Ричард Трењег!«
И Шекспир је ушао у врата су се за њим затворила.

После неког времена журио је прави »Ричард« на место састанка. Дошао је до врата, закуцао, а изнутра се зачуло:

»Ко је?«
»Ричард Трењег!«
»Слушај Ричарде« — зачуо се тада Шекспиров глас. — »Дођи мало доцније, пошто је Виљем Освајач већ заузео тарћаву!...«

ДОБРО СПАВАЊЕ

Неки странац спрете код једног хотела, око поноћи једнога жандарма. Странац га упита:

— Спава ли се добро у овом хотелу?

— Сном праведника? Већ читав сат звоним на капији и нико ми не отвара! одговори жандарм.

МУЧЕНИК

— Чуо сам да твоја жена пати стално од главобоље и да је права мученица.

— Она заиста пати од главобоље, али мученик сам ја.

САСВИМ ЈЕДНОСТАВНО

— Ми смо уговорили, драги пријатељу, да ми вратиш мојих хиљаду динара ове зиме!
— Па реци и сам, дали смо ове године имали зиму?

ДУГОВАЊЕ

— Мико, моја снајдерка позвала м еје данас пре подне телефоном и замолила за њен новац. Она има неке хитна плаћања, која мора безусловно сутра измирити.

— Но, слушај, то је баш безобразно! Она прави дугове а ја да плаћам!

ИЗ РУКЕ У РУКУ

— Хајде, Мире, да поћемо!
— Не могу да нађем кишобран!

— Па ја сам га дао госпођи Митровић!

— То значи да смо за увек изгубили и да га нећемо више добити натраг.

— А зашто?
— Зато, што је кишобран њен.

СПРЕМАН ЗА ТУЧУ

Један гост у кафани хтеде узети свој капут са чивилука и том приликом баци шешир неког другог господина на земљу. Он се извини и стави шешир на наслоњач столице неког другог госта.

— Слушајте, рече овај, ви, сигурно, не знате глупље место за мој шешир!

— Како да не! одговори први. Ако седнете на њега.

ХРИСТОС И БОГ

Један инспектор изненада је посетио лудницу, хтевши да се увери у реду у болници. У ходнику га пресрео са дубоким поклоном један господин. По свему инспектор је закључио да је то управник луднице, па је изразио жељу да прегледа карактеристичне случајеве. Господин је с готовошћу провео господина инспектора кроз сва одељења и објашњавао му све болеснике и њихову болест. Дошавши до једне собе објасни му:

— Е, ово је најтежи лудак?

— Што, ларма ли много?

— Не ларма много, али тврди да је он Исус Христос, а то није истина, пошто бих ја то морао знати, јер ја сам Бог отац.

Мали Перица пита ...

— Тата дозволи да те питам нешто!

— Питај, сине.

— Да ли има кума и кумова за ваздушно крштење!

БРАЧНЕ НЕЖНОСТИ

— Теби фале само рогови па да будеш прави слон.

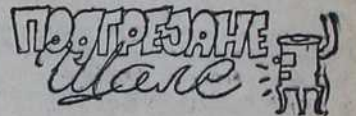
— Слон и нема рогова

— Онда ти ништа не фали.

Код директора

— Ако хоћете да пустите браду, радите то у вашем слободном времену, ја немам ништа против. Али не дозвољавам да имате браду за време рада у канцеларији.

Цифре говоре

Жена: — Већ четири пута узастопце долазиш тачно у 10 сати.
Муж: — Боже мој, сед си почела да се бавиш и статистиком.

Његово занимање

— Шта је било ваше раније занимање?

— Радио сам на пропаганди против алкохола.

— Хм, не изгледате баш неки трезвењак. Шта сте радили? Држали предавања, писали чланке?

— Радио сам на терену!

— На терену???

— Па да, мене су показивали на предавањима као застрашујући пример.

Рђава навина

— Добра ми је жена, али има ту рђаву навину, да никада не легне пре зоре.

— Пати, ваљда од несанице?

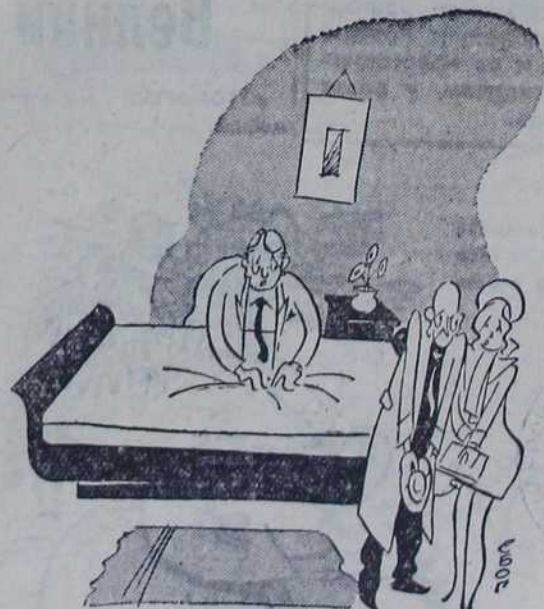
— Море, јок! Чека мене.

Коиблимент

— Мој муж је данас навршио четрдесет година. Између нас је разлика 10 година.

— Богами, ви се одлично држите. Ја никад не бих веровао да ви имате педесет.

У ТРГОВИНИ НАМЕШТАЈА

— Ово је нешто фино, најмодерније што имамо у радњи. Хоћете ли да пробате!

— Не, хвала, ми још нисмо венчани!

ВИШЕВИ тсани макама

Красна породица

— Замислите, слатка госпо-
ђо, шта сам чула?
— Шта?
— Павловић је у мраку по-
љубио своју жену, мислећи да
је то његова свастика, а госпо-
ђа Павловићка је њега пољуби-
ла мислећи да је то њен де-
вер. Они су се тако држали чи-
тавих десет минута загрљени,
док се нису познали, а сада
хоће да се разведу.

— Мамице, шта су то антипо-
ди?
— То су људи који живе на
супротној страни наше земље. О-
ни лежу кад ми устајемо.
— Па онда је наш татица анти-
под.

актуелности КАКО ИНЖИЊЕР ИЗЈАВЉУЈЕ ЉУБАВ

— Госпођице, дивни сте, ста-
билно архитектонски грађени,
структура у луку савршено »фе-
дерира«, ваш нос је дивна архи-
тектонска модерна афектација.
Обожавам вас, јер ваше сенти-
менталне трепавице сећају ме на
»мост уздисаја« из Венеције, а
дивна таласаста коса на ископане
темелје неке грађевине. Посма-
трам вас и дошао сам до закључ-
ка да вас могу пуним правом у-
поредити са модерним хотелом,
па вас молим да ми резервишете
једну собицу за становање.

Жена: — Ти опет идеш у ке-
фану и трошиш, а добро знаш да
идуће недеље треба да платимо
дуг.
Муж: — Па вратићу се ја до-
тле.

— Ако се једнога дана ре-
шите да се удате, госпођице, се-
тите се мене.
— Да ли је то понуда?
— Не, ја сам дезинсектор и би-
ћу вам, свакако потребан.

У ОЧИ НОВЕ 1943 ГОДИНЕ

»Бодљикаво прасе« из-
лази са много пригод-
них и актуелних козери-
ја, као и са новогодиш-
њим рапортом, у петак
1 Јануара.

— То је срећа
Још, што се слон
не може попети
на дрво!

— Био сам у џунгли тако да-
леко залутао, да је требало две
године, док сам изашао!
— Ама шта кажеш! То ти се у
нашем селу не би могло догоди-
ти.

ПИТАЊЕ ГАРДЕРОБЕ

Директор позоришта каже
једној новој глумици:
— Ви ћете набављати себи
тоалете, ципеле, шешире, чар-
пе и рукавице.
— У реду, одговори она, са
мо ми ви набавите некога који
ће то све да плаћа.

Тешко је радити за њега

У једном друштву говори се
о последњој моди за мушкарце.
Дискутује се и критикује.
— Мени је свеједно! каже јед-
ан из друштва.
— Није могућно? Ви увек та-
ко добро одевени!
— Па да! Сви кројачи ми у-
век кажу да је врло тешко ра-
дити за мене...
— Из којих разлога?
— Зато што не плаћам на
време!...
— Ти си, чини ми се, ужасно за-
љубљен?
— Јесам и немам мира.
— Да није по среди несрећна
љубав?
— Па, како се узме! Никако
не могу да ухватим да ли има
мираза и колики је.
— Младић: — Када бих вас седа
пољубио, да ли бисте викали?
— Девојка: — А зар пољубац бо-
ли?

— Где се ти мангупе опет скриваш! Треба да стојиш овде
док не поцрниш, а млади господин има времена!

Велики речник *малој Перице*

АУТОПОРТРЕТ — портрет ауто-
мобила.

ИМИТАТОР — Онај који има
тор.

КАНТИНА — Место где се пра-
ве канте.

ЛЕГАЛАН — Онај који лежи.

ЛОЈАЛАН — Онај који поседу-
је већу количину лоја.

МАНИРИСТ — Мани Ристул!

НОТАР — писац нота.

ПАРАГРАФ — граф који има
пара.

ТРАБАДУР — свирач у трубу.

Главни уредник: Теодор Докић.
Власник и издавач »Просветна
заједница« а. д.

Телефон редакције: 25-681.

Штампа »ЛУЧ«, Београд, Кра-
љице Наталије бр. 100.

Како *Торш* замишља...

...цепну крстарицу

Дервишев лек

— Турска народна прича —
Јусуф се оженио Зулејком, јер
је изгледала кротка, блага и не-
жна. Но убрзо се испоставило да
је била својеглава и хтела да
буде све онако како она хоће.
И што год Јусуф хтео и рекао
она му се противила и хтела
друкчије. Јусуф је, пак, желео
да сачува своја муслиманска
права и ред у кући па је тако
морало свакодневно долазити до
свађе а касније, кад ништа друго
није Јусуфу могло помоћи, Зу-
лејка је почела добијати и про-
писне батине.
Кад јој овај нови метод доја-
ди она оде те се изјаци староме
мудром дервишу, који је изван
вароши усамљено живео. Када је
саслушао Зулејку, мирно је клим-
нуо главом, отишао у врт из своје
колибе и из свог бунара напунио
једно стакло. Вративши се натраг
он затражи од Зулејке 10 пија-
стре за ту воду и рече:

— Погледај. Овде у стаклету је
света вода Мухамедова. Сваки
пут кад ти муж срдит дође кући
и почне да се свађа и да лупа, ти
кришом узми у своја уста гутљај
ове свете воде и држи је у уста-
ма све до тле, док се муж не из-
виче. Пази добро — ова света
водица произвешће право чудо и
ти више нећеш добијати батина.

Зулејка, сва сретна, даде 10 пи-
јастре узе воду и оде кући. Кад
убрзо затим, дође и Јусуф, псу-
јући — она узе у уста један гут-
љај волшебне водице и настави са
обављањем кућевних послова. Ју-
суф је по обичају праскао и заје-
дао је, но она је ћутала. И за чу-
до, њего глас шоштепено се ути-
шао, а затим леже и заспа.
Света водица заиста је прои-
звела право чудо; Зулејка није
више добијала батина... јер се гр-
чевито држала дервишевог реце-
пта. Истина потрошила је још до-
ста пијастера и стаклића дервише-
ве водице, али је са мужем от-
почео сасвим леп и тих живот, у
коме се испунило доста њених же-
ља, у колико нису били нескром-
не и бесмислене.

Изненађујући одговор

Један писац доноси уреднику
листа неколико својих прича и
замоли да буду штампана. Неко-
лико дана касније долази по од-
говор.

— Дакле, јесте ли прочитали
моје приче? упита он.

— Да одговори уредник. Још
пре неколико година.

—

Пацијент: — Докторе, шта да
радим? Био сам код једног ва-
шег колеге и замолио га да ми
да нешто за мршављење и, ота-
да, уместо да мршавим, ја сам
постао још дебели. Молим вас,
помозите ми.

Лекар: — Дајте ми рецепт. Хм!
Све је у реду! Два килограма
грожђа и два литра млека, ре-
цепт је добар, само је мој коле-
га расејан човек, па је по навици
написао: три пута дневно после
јела.

—

Па то је Аца Цветковић

Жена: — Не понашај се тако
глупо. Онај човек иза нас стално
нас гледа и смеје се.

Муж: — Нека се смеје, смеја-
ли смо се и ми њему, толико
пута.

Жена: — Не сећам се да сам
га упознала.

Муж: — Па то је чувени коми-
чар Аца Цветковић.

Музикална

— Господине професоре —
шта бисте желели још да чујете!
— Диван звук — кад поклопац
од клавира падне.

Свабе негде приша

Налетео на мину

Госпа Мица је врло строго држала њеног Тошу. Када она нешто нареди, он не сме ни да шукне. Устане он, рецимо, ујутру и пође у кујну а госпа Мица само промочи чупаву главу испод јоргана и командује:

— Остав!

Тоша се само покуњи и врати се у кревет, а госпа Мица оучи:

— Знам те! Хоћеш да ми надмиш целу кујну и потрошиш сва ситна дрва. Господин ужива а ти луда Мицо, ринтај! Е, нема бато...

Тоша само ћути као риба и стрпљиво чека да се стиша олуја. Лежи он тако и ћути и све премишља зашто му Бог даде тако незавидну судбину, кад се госпа Мица раздра:

— Ајде, мрцино. Цео дан се излежаваш. Хајд у кујну, па ложи ватру и метни лонче... Хоћу и ја као друге срећне жене да полијем кафу у кревету.

Јадан Тоша скаче као опарен да ложи ватру и кува кафу јер зна шта га чека. Али тек кад дође ово ратно стање, госпа Мица притеже Тошу. Устајао је пре беле зоре да чека на ред и што је требало и што не. Слала га је у села и на периферију и дотерада човека до болесничке постеље. Па бар да је била задовољна. Јок брате! Што год ради, не ваља! Најзад јадан Тоша паде у кревет. Разболе се човек. Сад тек госпа Мица поче да виче и грди.

— Што не липшеш мрцино једна! Све морам сама. Руке ми одпадоше од сецања и геглења, а он се излежава. Боље да сам камен везала за врат, него што се везах за тебе...

Бугао је и гугао јадан Тоша. Није имао куд. Дође и слава. Свети Архангел Михаило. Госпа Мица се спреми и пре беле зоре оде на воз. Увече се врати са два пуна кофера. Било је ту свега и свачега, много више него што је њима било потребно. Већину продаде у комшилuku а остатак задржи за кућу. Шепурила се она неколико дана и хвалила како је способна за све.

— Ја сам ти и муж и жена! — говорила је по кући. А Тоша се сзмио превртао у кревету.

Ослади се госпа Мици путовање па удари у трговину. Сваки дан је путовала, доносила робу и трговала. Јадан Тоша седео је сам као пањ, па је са-

мо увече, када госпа Мица стигне сва задувена са станице, јео нешто топло. Дојади му то па је једнога дана рече:

— Смири се бре жено и гледај кућу. Ухватиће те једнога дана трошаринци па ће бити белаја! Откуд си ти за трговињу...

— Не лупај, матора дртино! Знаш ли да сам већ зарадила десетак хиљадарки. Толико ти ниси зарадио целога живота — викну она на њега и он ућута.

Скоро ће и Божић, а госпа Мица решила да све уложи у један велики посао. Продаде капут, задужи се и уложила све те паре у куповину једне свиње, коју је сад само треба ло пренети.

— Е, сад ако овај конвој срећно стигне у пристаниште, па шаће лепа пара — говори госпа Мица комшики Анђи која је дошла на кафу.

— Дај Боже — полтронски одговара госпа Анђа која одавно завиди Мици ал' не сме да крене њеним стопама од

свога Ђоке, који не зна за шалу.

Оде госпа Мица сабајле, са цегерима и два празна цака, а Тоша оста да распрема кућу.

Дошло и вече. Тоша заложно шпархерд и нестрпљиво чека Мицу и већ му вода иде на уста. Осам сати, ње нема, девет прође а она још не долази па се Тоша забрину. Два пута је излазио чак до ћошка, али Мице ни од корова. У зло доба стиже госпа Мица али у каквоме стању. Уплакана и разбарушена а празних руку.

— Шта је по Богу? — пита је Тоша.

— Пиши кући пропало! Ухватиће ме трошаринци. Јао, убићу се! — јеца она.

— Де, де! — Не бој се! — теши је Тоша. Нисам ја те среће...

— Хо...ћу Тошо, богами... хо —ћу! — јеца госпа Мица, а Тоша само сеири.

— Море шта се дусаш? Зар ниси читала да ниједан конвој не стиже на своје опредељење; или га потопе подморнице и штуре или наише на мину. Па и твој конвој је наишао на мину...

Од тога дана је госпа Мица мања од макова зрна и Тоша је олет постао мушко...

— Кад је неко рањен у руку, онда нека хода.

Опрезност

Чувени адвокат, који је са успехом бранио свог клијента, тако да је овај најзад ослобођен, рече судији напуштајући седницу:

— Бићу вам врло захвалан, ако мога клијента пустите на слободу так сутра!

— А зашто?

— Касно је, улица до мога стана је мрачна и пуста, а мој клијент зна да при себи имам доста

ЛИЧНЕ ВЕСТИ

Свечари

Своје Крсно име Светог Игњата, прославићу у најужем породичном кругу због жалости за 100.000 динара казне. Пера, «Намфорк», трговац.

Своје Крсно име Светог Стевана нећу славити пршто ћу на дан 9 ов. месеца бити још у бањи У. Г. Б. Јоца, млекација.

Честитице

Свима својим друговима из Макиша желим да Божићне празнике проведу у најбољем расположењу. Тоза, кафеџија.

ХРИСТОС СЕ РОДИ — Свима оним газдама који ништа не приложише за зимску помоћ, одбор жели да Празнике проведу без гриже савести.

СРЕТНУ НОВУ ГОДИНУ желим свима својим муштеријама, Стева спекулант. Желим да и у овој години буду моје муштерије, ако им издржи џеп.

Наступејући празнике честита свима својим бившим и данашњим питомцима — црноберзијанцима Стева апсанџија. До скорог виђења у Новој Години.

Помени

Својој тетци и ујни Подвали даваћемо четрдесетодневни помени у нашем магацину, у 11 часова. Своме добротвору и хранитељу, Шверцу даваћемо полугодишњи парастос на Дунавској обали. Ожалошћена породица.

У арени

— Господине директоре, она црвенокоса мора напоље!

ШТАМПАРСКЕ ГРЕШКЕ

Љутио је треснуо брата (врата) и изашао је напоље.

Ставио је нову кацу (капу) на главу.

Метнуо је машину (ташну) под руку и отишао у село.

Сањиви ветар (Петар) није био одушевљен поселом (посетом).

Како није имао јара (паре) у џепу, отишао је пешке.

Два баса (чса) морали су да пешаче.

Колико ти је само коза (коса) на глави.

Бога ми, може свашта да се дели (деси).

Овога пута, он је добро извидио (извидио).

— Хоћеш нову ленту а стара ти је још добра.

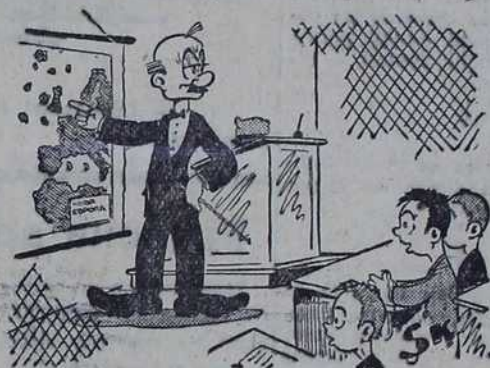
— Па и ја сам још добар а ипак си добила нову бему.

— Ко те је мало пре назвао магарцем!

— Неки непознат човек.

— Па откуда те познајеш!

На часу географије

— Ова су острва постала таложењем англосаксонских бродова.

Угодни разговор

— Мали има велику главу на тебе.

— Сигурно, јер ти је и немаш!

У трамвају

— Господине, не гурајте се!

— Нисам ја крив што сте ви из Дириса.

Сретство за спавање

Кад се не може заспати онда је најбоље брочети овца. Само увек изиђе нека црна овца која застраши и онда опет сан оде.

ПЕТИКА РОЈКА одговара

ЧИТАОЦИМА ИЗ ВАЉЕВА В. С. и М: Ја дајем савете из косметике и савремене романтике, а физика и математика нису мој фах. Ипак, пошто волим децу, одговорићу вам. За учење математичких наука (ту спада и физика) има две методе. Експериментална и бубална. Пошто већ видим да нисте за праву, Ви се определите за другу. Она се састоји у овоме: Набубате само једну партију и онда сва питања наставника сводите на ту партију и одатле одговара и течно и брзо. Још сигурнија је умесити ваниле грангле за наставницу физике и послати јој за рођендан, славу или празник. На кутији написати »КОНДУКТОР« пошто ће то бити доказ познавањ њеног предмета.

МИЛКИЦИ: Бубуљица на носу излази када је нос много радознао, а лоштрица на језику када се много оговара. Треба се одрећи ових мана па ће се опет вратити лепота. Привремено на бубуљицу ставите фластер, и не чепкати а због лаштрице сисати лимун.

БЕЛОМ УДОВЦУ: Досада се најбоље убија цепкањем дрва и глачањем паркета. Ако немате прилике у својем стану то да радите, онда нађите млађу распуштеницу са већим станом и већим приходима.

БУЦИ: Прави се да те лупа његово неверство и ако си лепа флертуј са другим.

ПУЛЕТУ: Име Вам показује да сте кротки зато снесите Вашу судбину ћутећи и чекајте праву љубав. Ако сте у талији, можда ћете доживети.

Кад се осећа млађи...

Педесетогодишњи момак г. Аца, бријући се изјутра пред огледалом, вели својој младој служавци:

— Знаш, Анице, чим се обријем одмах се осећам за двадесет година млађи!

— Па зашто се онда не бријеш увече?...

У доба епидемије

— Како се чуваш од грипа?
— Сасвим просто: редовно кувам воду.

— Па онда?
— Па онда је филтрирам, и увек...

— ?
— Пијем само чисто вино.

Женске вести

ДЕМАНТИ БОГА НЕПТУНА

Њујорк: — Министар морнарице Нокс у последњем говору признао је »незнатне губитке« пред афричком обалом.

— Свињарија! Не може човек ни у својој кући да учини један корака, а да при том не сломи ногу!

Радосна вест

Телеграфиста (капетану брода):
— Господине капетане, радосна вест! На конкурс »Илустрованог листа« добили сте прву награду: бесплатно петнаестодневно путовање по мору.

Погрешно име

— Како сте име наденули детету?

— Панта.

— Побогу, пријо, откуда детету да дате име Панта; то је име за одрасла.

Молитва пред Божић

— И молим ти се, Божић-бато, да ми пошаљеш сваки поклон дупло, јер се мој тата по цео дан игра с мојим играчкама.

— Како то да је посао оставио вас? Ваљда сте ви оставили посао?

— Не. Ја сам радио у фабрици барута, а кад сам једног јутра дошао на посао, фабрике није више било.

Модерна Ева

У Бостону је играла нека играчица, која је била покривена плакатима. За време њене игре она је скидала са себе један по један плакат док није остала у Евином костиму.

Овај гест сматра се у Америци да је однео рекорд у херојству.

Стручно

— С овим су вас Рембрантом намагарчили. Та слика не може бити стара ни 50 година.

— Сасвим свеједно, главно да је прави Рембрант.

Ипак једном

— Замислите прославила сам јуче свој тридесет и пети рођендан!

— Но било је већ врађење време.

— Не смеш бити лењ, мораш да будеш вредан као пчела.

— Лако је њима да буду вредне кад сваки дан једу меда.

— Каквим сте оруђем нанели г. Симићу ону тешку повреду!

— Није било никаквог оруђа г. судија. Ручни рад.

— То је дрскост од вас што сте хтели да ме пољубите. Знајте да пре веридбе нећу пристати да ме мушкарац пољуби.

— У реду. Ево вам моје адресе па ми јавите кад будете верени.

РИЛЕТУ: Лепо црташ, ал', ти је инспирација слаба. Биће да си малокрван. Пробај да пијеш риблин зејтин.

ГАЗДА СИМИ: Ви сте сигурно старији човек па жени мора да је досадно. Узмите, за пробу, неког млађег учитеља музике или језика, пошто наука чини чуда.

Г. Н. Н.: Немој да Вас гризе савест. Нисте Ви први лекар кој је погрешно утврдио дијагнозу па болесник умро. Бар Вама, докторима, не може нико ништа.

СТАНИ: Ми не примамо огласе. Али, можда неће бити ни потребно. Кад буде млад месец, и зађите на прозор и њему отпевајте Вашу љубавну изјаву.

ВЕРИ: Изгледа да Вам песме не иду од руке. Зато пробајте Ваш таленат у кујни.

САВКИ: Немојте грдити кираџије јер они немају шта да продају, нити могу да добију на вересију.

ПЕЦИ: Видимо да ти није лако, ал брате сам си крив. Који те ђаво терао да узимаш млђу жечу и то још удовицу.

МАДАМ ЗОРИ: Монотонија је болест за старије даме без довољно сретстава. Међутим, Ви сте још млади и новчани па ће се лако наћи разонода.

Г. КОЧИ: Навикли сте да будете превртач па Вам ни данас не иде тешко. Јес да се остарило али је дух остао млад. А то је довољно.

Над дође рачун..

— Ви узалудно чекате тату, — говори госту мали Перица, — он се неће вратити.

— Зашто?
— Зато што није ни отишао.

„Није лепо...“

Жена: — Није лепо од тебе што ми не верујеш. Ти знаш да лаж није моја слабост.

Муж: — Није, није. Она је твоја јача страна.

Дечја уста

— Теткице, јесте ли ви глумица?

— Нисам, дете моје. А зашто питаш?

— Па тата је реко да ћемо имати право позориште када ви дођете.

БОЖИЋНО ИЗДАЊЕ БОДЉИКАВОГ ПРАСЕТА

излази на 16 страна са много прилога наших истакнутих хумориста и више оригиналних шаљивих прича и хуморески. Богато илустровано.

— Госпођо, ја вас обожавам. Знајте да и за мене је велики бол, што сте просули зејтин.

— Сутра у вече дођите, да будемо заједно. Направићемо квартал у породици.

WWW.UNILIB.RS

У
Н
И
В
Е
Р
З
И
Т
Е
Т
С
К
А

Б
И
Б
Л
И
О
Т
Е
К
А